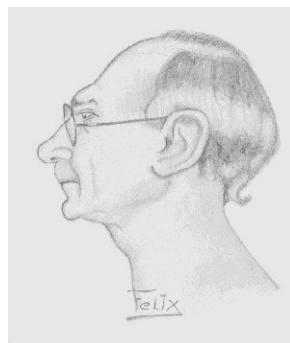

A REVISTA

do Otero Pedrayo

NÚMERO 1 - DECEMBRO DO 2000 - Vinte pesos

Cine: O Exorcista
páxina 16

Entrevista ó director
páxina 8

ONGs, despedida dos de COU, deportes,
zodiaco, libros, pasatempos e moito máis ...

O numero da besta
páxina 12

Sumario no revés da revista

Editorial

¡Ola! Xa estamos aquí de novo con todos vós. Este ano a nosa pretensión vai ser a de sacar unha nova revista cada trimestre, e esperemos que colaboredes o máis posible.

¡Por fin fixéronse as obras! Aínda que non se nota moito (agás nos baños, na pintura das aulas e nalgunha que outra cousa máis), oxalá que pouco a pouco xa se vaia normalizando a situación e haxa, e que se poidan utilizar, as aulas de debuxo, tecnoloxía e música. Mentres, teremos que seguir apañándonos como poidamos.

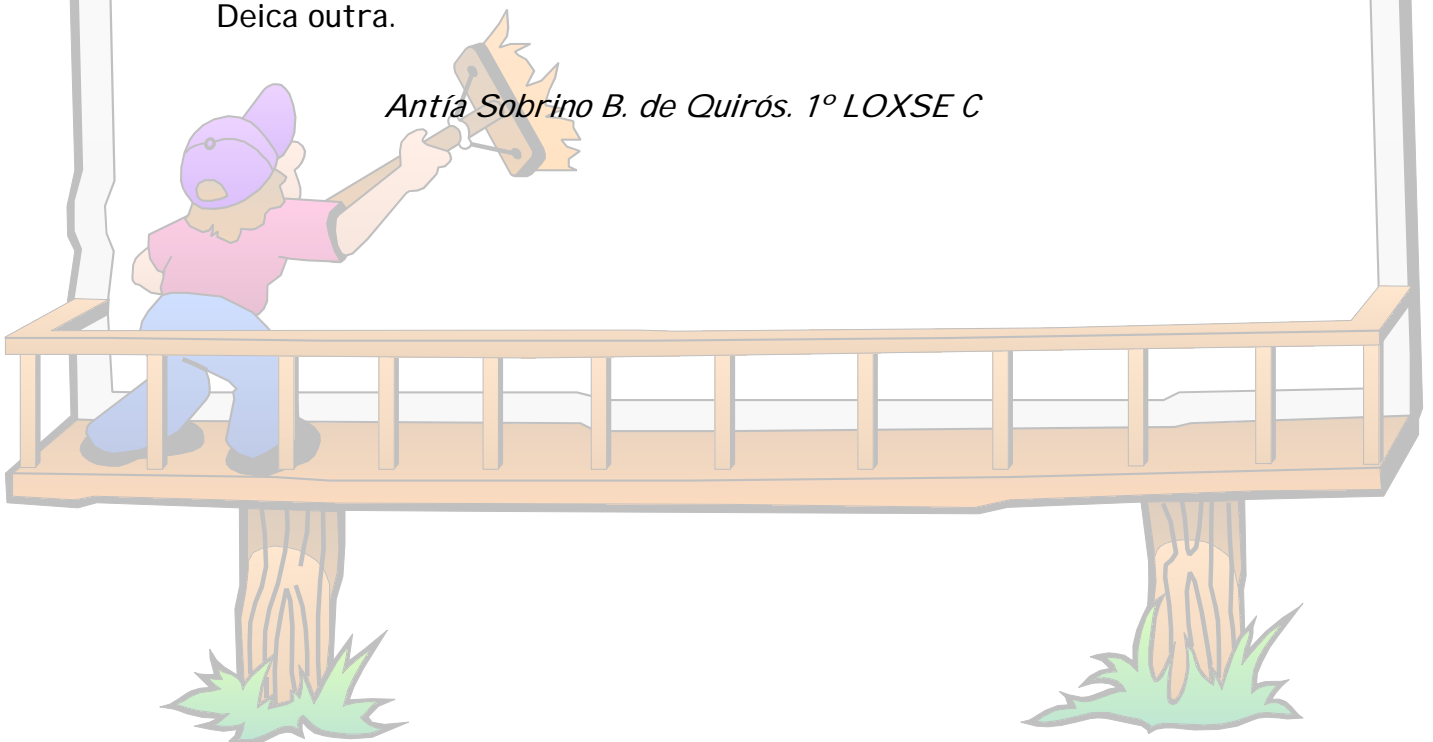
Como podedes ver este ano estamos divididos en dous centros por falta de espacio, pero é algo provisional que como moito durará dous cursos, debido a que existe un contrato entre o Centro e Caixa Nova, propietaria do edificio de abaixo. Supomos que para entón xa estará rematado o problema de Irmáns Villar e que pasará entón a ser outra dependencia do instituto, despois dunhas obras que se terán que realizar e que esperemos que non tarden tanto coma outras...

Quería darlle as grazas á A.N.P.A. e á librería A'NOVA, e á dirección do centro pola súa aportación económica, sen a cal sería moito máis difícil a realización deste proxecto. Grazas tamén a tódolos que aportaron algo para esta edición e especialmente a ti, que agora estás lendo a revista e que fas que esto poida seguir adiante.

Espero que vos agrade este número e que vos decidades a participar na elaboración do próximo.

Deica outra.

Antía Sobrino B. de Quirós. 1º LOXSE C

ONGs

ORGANIZACIÓNS NON GUBERNAMENTAIS (ONGS)

Estiveron presentes nos asuntos internacionais dende a segunda metade do século XIX. En 1840 reuníuse a Convención Mundial contra a Escravitude para acabar co comercio de escravos. Ocupáronse de: o intercambio científico, a relixión, a axuda de emerxencia e os asuntos humanitarios. As Xuntas Pugwash, os Boy-Scouts, a Axuda Cristiana e a Cruz Vermella Internacional son exemplos deste fenómeno. En 1909 había unhas 200 ONGs internacionais, e a mediados de 1990 había máis de 2000. As ONGs dispoñen dun amplo apoio económico. A súa actividade permite os contactos e os acordos transfronteirizos sen que os gobernos se vexan involucrados. Tamén estas organizacións recibiron algunhas críticas acusándoas de estreitez de miras e de contabilidades pouco claras.

En España o apoio da opinión pública obrigou ó Estado e ós gobernos rexionais e locais a prometer un aumento do 0,7 % dos seus presupostos, nas axudas e no apoio que prestan a estas organizacións. Gracias a eses recursos poden desenrolar programas de cooperación ó desenvolvemento, á sanidade, á educación e ó benestar, que soen ser de carácter bilateral.

CRUZ VERMELLA INTERNACIONAL

O Comité Internacional da Cruz Vermella (CICR) está formado por un máximo de 25 cidadáns suízos, e ten a súa sede en Xinebra (Suíza), contando con máis de 160 organizacións nacionais da Cruz Vermella e a Federación Internacional das Sociedades, tamén con sede en Xinebra. A Conferencia Internacional soe convocarse unha vez cada catro anos, e reúne ós representantes das organizacións e daqueles gobernos que ratificaron as Convencións en Xinebra. En 1997, unha muller, Astrid Nøklebye Heiberg, foi elixida presidenta da Federación Internacional.

HISTORIA

A iniciativa de fundala surxiu do filántropo suízo Jean Henri Dunant. Este fixo un chamamento ós dirixentes nacionais para que fundaran sociedades adicadas a axudar ós feridos en tempos de guerra. Cinco cidadáns suízos formaron un comité e pediron a celebración dunha conferencia mundial, que se celebrou en Xinebra en outubro de 1863, á que asistiron delegados de 16 estados. Ó ano seguinte volveuse a celebrar outra conferencia, na que se firmou a I Convención de Xinebra, que establecía as regras polas que habería de rexirse o tratamento ós feridos e a protección do persoal médico e os hospitais. Nesta reunión adoptouse o símbolo do movemento: a bandeira branca coa cruz vermella. En 1977 engadíronse novos protocolos ós establecidos en Xinebra en 1949 para protexer a tódolos non combatentes. Ó longo da súa historia, enviáronse representantes e axuda a moitos países do mundo para socorrer a detidos, prisioneiros e refuxiados de guerra e a vítimas de levantamentos políticos ou loitas civís.

Dunant recibiu o primeiro Premio Nobel da Paz en 1901 e, máis tarde, o CICR recibiu outros tres premios Nobel da Paz (1917, 1944 e 1963).

CRUZ VERMELLA ESPAÑOLA

Foi fundada o 6 de xullo de 1864 e a súa primeira intervención de axuda internacional tivo lugar durante a guerra franco-prusiana (1870-1871).

Conta con 752 asembleas distribuídas por todo o territorio nacional, 580.000 socios e 150.000 voluntarios.

Centra a súa atención en: persoas maiores, refuxiados e estranxeiros, toxicómanos, enfermos afectados polo SIDA, poboación reclusa, infancia e xuventude marxina e discapacitados.

Dispón dunha sección denominada Cruz Vermella da Xuventude, á que se pode afiliarse, sexa cal fora o seu sexo, calquera persoa de idade comprendida entre os 8 e os 30 anos.

Paula Abadín Gómez. 1º LOXSE C

- ¡Qué pequeña eres, brizna de hierba!
- Sí, pero tengo todo el mundo a mis pies... (*Tagore*)

DISCURSO DOS ALUMNOS DE COU QUE REMATARON ESTUDIOS NO CURSO 1999-2000

Catro anos despois dun comezo chegamos a un fin. Catro anos dende que entramos por esa porta. Catro anos dende que nos sentamos nestas butacas e comenciamos a vivir a nosa experiencia neste centro unhas veces gratificante e outras desesperante.

Catro anos de bágoas, ilusións, desilusión, teatro e sorrisos.

Hai catro anos entramos crédonos maiores e agora saímos co único desexo de medrar.

Comezamos a marcar o ronsel da nosa vida nestas aulas e agora saímos a mar aberto.

Catro anos nos que nos atopamos a nós mesmos, pero tamén a profesores e compañeiros, que nos fixeron medrar como persoas.

Deles hoxe temos que facer mención a aqueles sen os que hoxe non seriamos os que hoxe somos. Todos marcarán a nosa vida, uns para ben e outros non. Uns aportaron moito a nosa existencia, e outros pasaron deixando a única marca dun feixe de follas dictadas a disgusto.

En materias coma teatro, filosofía, literatura, inglés e outras comecemos a ver claro o noso horizonte, e agora chega o momento de agradecerlo.

Pero a nosa memoria tamén garda resentimentos cara algúns profesores que coidamos non souberon realizar a súa labor como nós desexaramos. Para eles fomos zombis, burros, fracasados, a parte máis abrupta do seu traballo.

Catro anos cheos de lembranzas que levaremos en toda a nosa singladura polo mundo.

Destas lembranzas moitas formarán parte das máis felices da nosa vida, das que recordaremos con saudade ós comezos do noso camiño.

O instituto Otero Pedrayo foi especial por moitos motivos: pasamos moitos nervos xuntos antes dos exames, as artimañas para saír do instituto ás agachadas, as nosas loitas fronte a delegación de educación, o centenario, as actuacións: Quico Cadaval, Mofa e Befá, as nosas, os nosos ensaios que só se repetirán no recordo.

Ante determinados momentos de crise, coma a loita fronte a delegación de educación, unímonos pais, alumnos e profesores para reivindicar o que é xusto. Debemos lembrar a labor dos pais que decidiron confiar neste instituto para formarnos como persoas. Pódese destacar a profesores que actuaron a veces como pais para os alumnos.

Neste día recordamos os soños cos que un día entramos e cos que agora saímos.

Moitos de nós queremos facer un recordo para un profesor moi importante na nosa vida.

IN MEMORIAM PEDRO PABLO DONIZ.

No aprendas sólo a buscar lo que te gusta, aprende a hacer que te guste lo que encuentras

Reclamacións, suxerencias, rogos e preguntas do alumnado

Na fin do curso académico 99/00 as representantes de alumnos/as do Consello Escolar (Antía Sobrino e Isabel Quijada) presentamos un informe detallado de tódalas nosas dúbidas, queixas, preguntas, suxerencias... sobre o funcionamento do noso instituto, do P. E. C. (Proxecto Educativo de Centro) e dos Dereitos dos Alumnos.

Ante a falta de tempo por tódolos conflitos e problemas que sufrimos daquela, foi considerado na primeira reunión do Consello Escolar deste curso, o día 25 de setembro.

Aquí vos presentamos un resumo deste informe:

- Cambios de materiais dalgúñas clases, tales como encerados, tarimas ...
- Pedimos que, na lista de libros que queda exposta antes do comezo de curso, se puxese un asterisco naqueles (libros) que non se ían usar ou dos que se puidese prescindir.
- Que se nos proporcionase información dende o Departamento de Orientación ó rematar 3º e 4º de E. S. O. e 2º de L. O. X. S. E.
- Vixilancia dos retrasos de profesores.
- Fomento da reciclaxe (por parte de tódolos departamentos, non só do de Ciencias).
- Propuxemos a colocación de casilleiros para evitar ter que vir a clase tódolos días cargados co material escolar (foi denegada dado que non dispomos nin de presuposto nin de espacio).
- Na elaboración de horarios: que as clases de Educación Física fosen seguidas (esto conseguíuse en 1º de L.O.X.S.E. dado que están no “outro edificio” e o traslado dúas veces á semana sería unha perda de tempo e unha incomodidade; nos ciclos de E. S. O. non se puido levar a cabo xa que pedagóxicamente non é aconsellable, segundo os profesores desta asignatura).
- Que os profesores nos proporcionen ó comezo do curso unha folla informándonos do temario, modo de avaliación, actividades relacionadas coa materia ...
- Información sobre as posibilidades de cursos de Garantía Social, tanto no noso instituto coma noutros centros.
- Limitación da liberdade de cátedra: establecemento de mínimos e máximos.
- Participación do alumnado no proceso avaliativo.
- Obriga dos titores a mediar en colaboración cos representantes (delegados) ante o profesorado (que non haxa corporativismo).
- Permisión da asistencia a clase dos alumnos en caso de chegar tarde (recollido no PEC dentro do Regulamento de Réxime Interior).
- Obriga do profesorado: debe evita-lo retraso na saída das clases.
- Peticións de que ó alumnado se lle permita saír ós corredores nos cambios de clase.
- No punto VIII do Regulamento de Réxime Interior, do PEC, Alumnado, punto 7, dise: “Se se produce un conflito entre un ou varios membros do alumnado e un membro do profesorado, o primeiro paso para a súa solución debe ser que os primeiros (é dicir, os alumnos) intenten o diálogo co segundo (profesor/a). Nós pedimos que este punto fose modificado de tal modo que “o primeiro paso para a súa solución debe ser o intento de diálogo entre as dúas partes”.

O noso traballo viuse recompensado na maioría dos puntos mencionados antes. Con todo isto tan só pedimos e intentamos a mellora da nosa educación e estancia no centro.

Como vedes os alumnos tamén temos voz e voto no espírito do instituto. Vós tamén podedes colaborar dándonos as vosas queixas, preguntas... directamente ós representantes do Consello Escolar, ou por mediación dos delegados de curso, que darán parte de todo elo nas Xuntas de Delegados (e recordade que se tedes un delegado que non é responsable, debedes cambialo polo voso propio ben).

Contamos co voso apoio.

Isabel Quijada González / Antía Sobrino B. de Quirós

PREMIO DE POESIA NO CONCURSO LITERARIO DO OTERO PEDRAYO 1999-2000

ANDURIÑA

O amor, que de min se escarnece
xúlgame polo que descoñece.
Soidade de tempos alleos
vagamente inesquecíbeis
vivindo cos ollos pechados,
de ilusións inesgotábeis.
Semellabas unha anduriña
que sempre andaba a soñar,
e eu, infame cativo
a ti te deixaba no olvido.
Mais, un día voabas lonxe
o reiseñor te foi cautivar,
agora fermosa anduriña
¡ xa sabes que é amar !
O amor é unha tolemia
que fai soñar ó corazón,
faite perder na espesura
dos sendeiros da pasión.
Reiseñor, non a deixes voar
porque a estarei vixiando,
non a deixes de amar,
porque a estarei agardando.

PENAS

Podía ver bailar a auga
deitada na beira do río.
Podía sentir pasar a vida
tristemente, cada día.
Depinicando unha flor e
ó ver baixar os pétalos na corrente
sacar penas da miña vida,
da alma e da mente.
Vagamente quedei atónita
exasperada polo que vía:
¿cantas margaridas había?
¿centos? ¿un montón?
Debuzada quedei no chan,
sacando as penas do meu corazón.
Decateime da chegada da noite
¡e aínda quedaban tantas!
Hoxe abonda, virei mañá
e acabarei coas relembranzas.

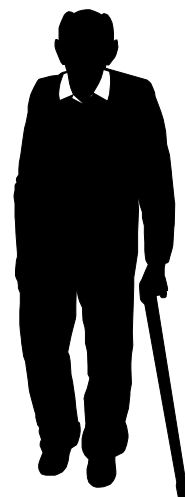
MARCHOU

Sentada na area da praia
mirando as ondas do mar,
semellaba unha estrela soa
que ó ceo non ía voltar.
O rostro dunha meniña,
nos ollos un doce mirar,
soñaba e soñaba moi leda
que nunca ía espertar.

Debuxou na cara un sorriso
e pola meixela unha bágoa caeu,
a culpa non é de ninguén
tan só dun amor que morreu.
Entón ergueuse de súpeto,
comezou a camiñar,
no mar se ía adentrando
nunca máis houbo voltar.
Soamente se oíu, despois,
unha frase de perdón
dalguén que no mar botaba
rosas vermellas de dor.
O que agora choraba e amaba,
tiña a alma chea de dor,
o corazón morto de pena
e del mesmo decepción.

LEMBRANZAS

E voltei, e arrepioume a saudade.
Voltei ó lugar senlleiro da lembranza,
ó lugar querido da nenez,
onde renace a vaga esperanza
de soñar coa eterna felicidade.
E vin, entre as silvas e a montina,
un carrucho escintilante (case
cuberto de herbas)
que se perdía na espesura
das árbores vellas e frouxas.
E cheguei, e alí estaba o vello carballo
que antano meu avó me ensinara.
Foi cando, de súpeto,
me comeron os recordos.
O avó e máis eu, xuntos,
as súas verbas sempre novas,
o seu mirar tan doce,
a súa alma chea de vida
e o seu falar cauteloso.
¡Cantas historias de fadas
mirando a estrela do norte!
Na miña alma a súa pegada
agasallándome sempre un sorriso.
E enfeitizarme, pola morriña
duns tempos pasados,
duns anos lonxanos,
vivindo coma unha meniña.
No lugar senlleiro da lembranza
vivín recordos da nenez.

Elizabeth Marcos Pérez - 1º LOXSE D

“O OTERO PEDRAYO: "UN PASADO OCULTO"”

Tras grosos muros de historia, atópase unha realidade que, aínda que descoñecida por moitos, existe. Parádevos un minuto a escoitar os murmurios que despide este monumento histórico.

Un sinalado catro de outubro de 1896 abriu as súas portas este "templo do saber". Era, daquela, un dos mellores locais de institutos de España. Comezou chamándose "Instituto de Secundaria Ensinanza". Salientaba un impactante Paraninfo, o Salón Árabe e a Biblioteca (cun total de 17.000 obras e 119 folletos, todos documentos de gran importancia). Este Instituto, foi orgullo dos ourensáns e admiración de estranos.

Durante estes anos tratáronse diversas materias; chegáronse a practicar estudos domésticos, agrícolas, instrución ás Belas Artes e apareceron os estudos nocturnos para os obreiros.

Foto do instituto despois do incendio

Na madrugada do 8 de decembro de 1927 o lume apoderouse de dúas terceiras partes do edificio. Fíxose todo canto se puido por "salvar do silencio eterno" os documentos e materiais, pero estas soberbias obras que a biblioteca atesouraba perdéronse entre a cinsa para sempre. Quedou abrasada a aula de Historia, Física e Ximnasia.

Houbo considerables desperfectos no Salón Árabe, derrumbándose pavimentos, escaleiras e teitos. Das orixes do incendio, non se saca nada en claro. Crese que foi producido polos distintos organismos que dificultaban o mantemento da disciplina e impedían a vixilancia. Dísenos que a reforma rematou cara o curso 1930-31.

No ano académico de 1966-1967 o único Instituto ata agora mixto dividiuse en dous: feminino, neste centro e masculino, na Ponte. Será no curso 1977-78 cando voltará a ser un instituto mixto.

Tralos diversos nomes que pasaron polo noso centro, rematou chamándose "Ramón Otero Pedrayo" o 1 de xuño de 1976 (confirmado oficialmente en 1980).

Dende 1978 comézase a pensar no proxecto dun ximnasio no centro; a partir de 1988 comezaron as xestións, e con elas unha dura e longa loita para levar a cabo a creación dun polideportivo. O 16 de abril de 1991 firmouse o preacordo, pero será o 24 de outubro de 1994 cando se firme o convenio definitivo. Este polémico tema apareceu publicado en moitos xornais.

Por fin no ano 1996 comezaron as esperadas obras. As cousas complicáronse ó atopar no "Pompeo" restos romanos; este xacemento paralizou as obras durante casi dous anos.

No curso 1999-2000 os privilexiados alumnos do centro pisan, por fin, as instalacións deste "lexendario" polideportivo.

Agora que xa coñecemos os rasgos máis característicos destes 104 anos de existencia, preguntovos; ¿sabedes cantos directores foron os responsables de levar o "timón deste barco"? Pois ben, dende o primeiro Marcelo Macías ata o actual Arturo Fernández Nóvoa sucedéronse 16 directores máis; todos eles de recoñecido prestixio.

O instituto na actualidade

De novo, como dende o 1896, cada outubro as aulas cobran vida, enchéndose de alumnos, con máis ou menos ganas de traballar, que fan que este edificio siga abrindo as portas tódolos días ás 8:30 da mañá. Se de algo estou moi segura é de que entre estes grosos muros, durante moitos anos máis, os alumnos seguiremos dando moita guerra e os mestres seguirán loitando pola mellora do noso comportamento pero...¿lograrano algún día?

Beatriz Pérez Bar. 1º LOXSE C

Cando certo xove, que comezara a estudar xeometría con Euclides (s. IV a.C.), aprendera a primeira proposición, preguntou: “¿Que gaño eu con aprender estas cousas?”. Euclides chamou a un esclavo e díxolle: “Dalle tres dracmas, pois debe obter unha ganancia do que aprende”.

(Citado por Stobaeus en Extracts)

NÚMEROS REAIS: 3

Se lembrades, no número cero da revista que saíu no pasado maio, falabamos do número sete. Non creades que non nos decatamos da 7ª Copa de Europa do Real Madrid, pero, como xa vimos, a 7ª tivo pouca vixencia, xa que logo acadaron a 8ª. Deixando as bromas a un lado, tócanos agora recoller “cousas” que teñan que ver co número tres. Veláí van unhas poucas, agardando a vosa colaboración para que aportedes algunhas máis. No próxima revista tratarémo-lo nº 13.

- 3 son as persoas da Santísima Trinidad
- 3 son as potencias da alma: memoria, entendemento e vontade
- 3 fillos tiveron Adán e Eva: Caín, Abel e Set
- 3 fillos tivo Noé: Sem, Cam e Jafet
- 3 foron os Reis Magos: Melchor, Gaspar e Baltasar
- 3 veces negou Pedro ó seu divino Mestre
- 3 son os santos da Igrexa Católica: santo Tomé, santo Domingo e santo Toribio, os demais non pasan de san
- 3 son os inimigos da alma: mundo, demo e carne
- 3 son as virtudes teolóxicas: fe, esperanza e caridade
- 3 son os deuses do brahmanismo: Brama, Siva e Vichnú
- 3 foron as hexemonías gregas: ateniense, espartana e tebana
- 3 puntas ten o cetro de Neptuno
- 3 foron as Gracias, fillas de Xúpiter e Eurinome
- 3 idades clasifican a Historia: Antiga, Media e Moderna
- 3 palabras apareceron durante o festín de Baltasar: *Mane thecel phares*
- 3 palabras forman o famoso *Veni, vidi, vinci*, de César
- 3 foron os principios sistemas astronómicos: o de Ptolomeo, o de Tycho Brahe e o de Copérnico
- 3 foron as carabelas de Colón
- 3 eran os sacrificios israelitas: o pacífico, o holocausto e o expiatorio
- 3 cultos rendía o cabaleiro andante: ó seu Deus, á súa patria e á súa dama
- 3 clases de astros xiran redor do Sol: planetas, satélites e cometas
- 3 reinos agrupan ós seres que existen na Terra: mineral, vexetal e animal
- 3 son as formas en que se presentan os corpos: sólido, líquido e gaseoso
- 3 dimensións teñe todo corpo: lonxitude, latitude e espesor
- 3 puntos delimitan un plano
- 3 son as operacións directas da aritmética: suma, multiplicación e elevación a potencias
- 3 son as inversas: resta, división e extracción de raíces
- 3 son as clases de equilibrio: estable, inestable e indiferente
- 3 leis rixen a caída dos corpos no vacío; e con 3 aparatos se demostran
- 3 son as máquinas consideradas como primordiais: a palanca, o torno e o plano inclinado
- 3 son os xéneros gramaticais: masculino, feminino e neutro
- 3 son os números: singular, plural e indeterminado
- 3 son os termos dos que consta a oración fundamental: suxeito, verbo e complemento
- 3 son as partes de que está composto un siloxismo: dúas premisas e unha conclusión
- 3 partes forman o corpo humano: cabeza, tronco e extremidades
- 3 partes constitúen o noso sistema sanguíneo: corazón, arterias e venas
- 3 órganos esenciais aparecen no rostro: ollos, nariz e boca
- 3 formas hai de respiración: pulmonar, bronquial e traqueal
- 3 clases de dentes temos: incisivos, caninos e molares
- 3 partes constitúen o continente americano: América do Norte, do Centro e do Sur
- 3 estados dun mesmo insecto: larva, crisálida e bolboreta
- 3 enfermidades atacan as vides: o oidium, a filoxera e o mildew
- 3 foron as palabras da revolución francesa: *Libertade, igualdade e fraternidade*
- 3 as dos carlistas españois: *Deus, patria e rei*
- 3 son os fines da Real Academia Española: *limpia, fixa e da esplendor*
- 3 partes ten o tempo do vals, o da xota, etcétera
- 3 actos teñen as máis notables obras líricas e dramáticas do pasado
- 3 mosqueteros fixeron mundialmente famosa a novela de A. Dumas
- 3 son as verdades do barqueiro
- 3 eran 3 as fillas de Elena
- 3 avisos dáselle ó matador antes de leva-lo touro ó curral
- 3 bemoles ten todo aquilo que nos molesta
- 3 tiróns non son suficientes para despertar ó que ten pesado sono
- 3 pes para un banco non parecen apoio moi seguro
- 3 pes búscanselle ó gato ... para rematar en bronca
- 3 B desexa o que compra e ofrece sempre o que vende: bo, bonito e barato
- 3 xogadores son necesarios para o noble xogo do *tresillo*
- 3 é a orixe do tribunal, do trípede, do triángulo, o triunvirato, a trigonometría, o terno, o tercio, .. e así ata 333 palabras máis
- en linguaxe simbólica de soños, o 3 considérase sempre unido á idea da creación, vinculado á da que da unión do home e a muller nace (o terceriro) o fillo
- o número 370.370.370 dividido por 3 da por cociente 123.456.789
- o 3 era un número sagrado e sempre foi mimado e con favor para tódalas cousas; o día terceriro era especialmente venerado como un día de sorte e prosperidade
- segundo a táboa pitagórica o 3 considérase como o da pluralidade
- 3 e 8 son números discriminados polo santoral, xa que, entre as 9 cifras significativas, son os únicos que non teñen representación: hai san Primo, san Segundo, san Cuarto, san Quinto, san Sexto, san Séptimo e san Nono
- para os hotentotes o infinito comeza en 3; preguntalle a un hotentote cantas vacas posúe e se teñe máis de 3 responderá que “moitas”
- 3 son as avaliacións que hai no Otero cada curso (sentíndoo moito)

ENTREVISTA CON NUESTRO DIRECTOR D. ARTURO FERNÁNDEZ NÓVOA

P.- ¿Cuál es su lema?

R.- Trabajar para mejorar la sociedad.

P.- ¿Cuál es el recuerdo más triste?

R.- La decepción causada por un amigo en quien se confía.

P.- ¿Qué es lo que le irrita? ¿qué le enfada?

R.- La falsedad, la falta de sinceridad y transparencia.

P.- ¿Cómo se define a sí mismo?

R.- Sencillo. Con frecuentes desilusiones consigo mismo y con ansia de cambiar.

P.- ¿Qué sueño le queda por cumplir?

R.- Ver una luz verde en la realización de mis hijos. Que los hombres seamos menos “lobos” para los hombres, es decir, que nos llevemos mejor.

P.- ¿Por qué decidió ser profesor de Lengua Española?

R.- El haber estudiado en el Seminario hizo que tuviese mejores conocimientos en letras (su título es en “Filosofía y Letras, sección de Filología Hispánica, subsección de Lingüística Hispánica”).

P.- ¿Qué profesión escogería sino hubiese elegido ser profesor?

R.- Deportista.

P.- ¿De qué equipo español es simpatizante?

R.- De cualquier equipo gallego (más bien el Celta de Vigo) y del Real Madrid, por haber estado en Madrid varios años.

P.- ¿Cuántos años lleva ejerciendo de profesor?

R.- Veintitrés años en la enseñanza pública y cuatro años en la enseñanza privada.

P.- ¿Qué es lo mejor de la profesión?

R.- Tratar con personas jóvenes. El rodearse de gente joven hace que un profesor sea de espíritu joven.

P.- ¿Y lo peor?

R.- Es ver la falta de valoración de las nuevas generaciones por la educación y por la cultura. Porque los jóvenes están acostumbrados a lo cómodo y valoran poco lo que tienen, aunque son más espontáneos.

P.- ¿Dónde estudió?

R.- Primero en el Seminario de Ourense y luego en la Universidad de Madrid.

P.- ¿Cuáles son sus mejores recuerdos allí?

R.- Las amistades muy sólidas creadas en el Seminario tras mucho tiempo de convivencia.

P.- ¿Cuáles son sus mejores recuerdos en el Otero Pedrayo?

R.- Las fiestas de profesores.

P.- ¿Y los peores?

R.- No tengo malos recuerdos en el Otero Pedrayo.

P.- ¿Qué es lo que más ha cambiado desde entonces?

R.- La disciplina y la poca ansia por conocer y viajar que ahora existe. La falta de valores sociales y de querer saber.

P.- ¿Cuál era la asignatura que más le gustaba?

R.- Las Matemáticas, la Lengua Española y la Historia.

P.- ¿Y la que menos?

R.- Dibujo.

P.- ¿Hacia “chuletas” o copiaba?

R.- No hacía chuletas. Alguna vez copié, pero no solía hacerlo porque era buen estudiante.

P.- ¿Recuerda especialmente a algún profesor?

R.- Alonso Zamora Vicente, por sus grandes conocimientos y su humanidad. También Rafael Lapesa.

P.- ¿A qué personaje histórico admira?

R.- A Kennedy y a Martin Luther King.

P.- ¿Qué libros y escritores le gustan?

R.- “Requiem por un campesino español”, “Los cachorros” y “La fiesta del chivo”. Los autores que más me gustan son Delibes y Torrente Ballester.

P.- ¿Qué opina de las nuevas generaciones de estudiantes?

R.- Son más nobles pero con menos ansia de tener algo, porque tienen más cosas de las que disponían antes los jóvenes.

P.- ¿Qué opina de la nueva forma de enseñanza?

R.- La intención de la LOGSE es buena pero necesita más recursos de los que dispone y las humanidades están poco valoradas. En ESO se da mayor importancia a la formación cívica.

P.- ¿Qué es lo mejor de ser director?

R.- El poder hacer bien a la gente humilde, lo que hace que uno quede más a gusto consigo mismo.

P.- ¿Y lo peor?

R.- La falta de comprensión y tolerancia que dan lugar a críticas.

P.- Al observar la fotografía, ¿qué es lo que se le pasa por la cabeza?

R.- Que cualquier tiempo pasado fue mejor.

Isabel Quijada Glez / Eva Rodríguez Glez. 1º LOXSE C

No des a nadie lo que te pida, sino lo que crees que necesita, y soporta luego su ingratitud.

OS SIGNOS DO ZODÍACO E O SEU CARÁCTER

É verdade que un horóscopo detallado pode revelar inclinacións cara (ou en contra) a ser drogodependente, ós matrimonios múltiples, á infancia con perturbacións, profesión, fobias, enfermidades, ... e actitudes secretas de cara o sexo, traballo, aventura, ... Xamais cometades o erro de quedarvos na superficie cando se trata de recoñece-los

signos solares. A comprensión dos doce signos zodiacais pode cambia-la vosa vida; aprenderedes a coñecer ás persoas sen coñecelas siquera ... ¿non é realmente maravilloso? ¿estades preparados? Aquí vos queda un pequeno aperitivo dos catro primeiros (nos seguintes números da revista aparecerán os restantes):

ARIES: O carneiro (21 marzo, 20 abril)

Personalidades famosas aries: Harold Stassen, Charles Chaplin, Henry James, Leopold Stokavski ...

Home aries: Ese ser que está alí facendo unha chamada telefónica, ¿é unha explosión, un paxaro, ..., ou é Supermán? ¡Vaia! Pero se é un varón aries. Mozas, se

buscades emoción, darávola a raudais, mais se buscas un amor tranquilo equivócaste de cabina telefónica.

Poden abrumarte nun minuto coa paixón e no seguinte estar frío coma un oso polar. Cando estea namorado, zambullirase nunha aventura que se fracasa xuntará os pedazos para salva-lo difunto romance. Pero ... ¡atención!, nin se vos ocorra pinta-las unllas ou teñi-lo pelo na súa presenza: odia ser testigo dese tipo de cousas íntimas.

Muller aries: Cando Byron escribiu “el amor del hombre es cosa aparte en su vida, para la mujer lo es todo”, olvidouse de que había mulleres aries. Pode pasar sen un home máis fácilmente que calquera outra muller, pois pensaba que todo o que faga el, ela pode facelo aínda mellor.

Xogan a todo ou nada. Máis vale que esteas seguro do seu amor antes de agarimala, pois podes recibir un gancho de dereita antes dunha rápida fuxida.

Axudarate a encontra-las túas ilusións perdidas; se non che quedan, pídelles prestada unha a ela, ten moitísimas.

TAURO: O touro (21 abril, 21 maio)

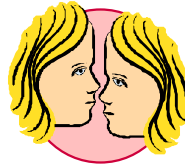
Personalidades famosas tauro: William Shakespeare, Barbra Streisand, Robespierre, Hitler, Brahms, Balzac ...

Muller tauro: Si, ten que ser tauro. Está segura de si mesma, e sempre ten a súa propia opinión en todo. Pois tes razón. As nativas deste signo poden facer fronte a

calquera tipo de situación, gardando sempre o seu dominio e cunha mentalidade práctica e sentido común. Será por isto polo que a pesar de ser “un cerebrito” non lle interesa a teoría da relatividade. É arreatadamente seductora, e ten un gran talento musical: estades ante unha torre de forza.

Home tauro: Práctico, calado, sensato ..., pero romántico. O varón tauro é tenro, suave, exótico ... A súa pel é tensa. Quizais a linguaxe non sexa o seu forte, pero o que conta é a mensaxe, ¿non é? Está cheo de contradicións no amor, pero cando “liga” faino de verdade. Planeador coidadoso do mañá, hai que ser sumamente paciente con el. Un segredo: ¡adora a cociña caseira!

XÉMINIS: Os xemelgos (22 maio, 21 xuño)

Personalidades famosas xéminis: Bob Dylan, Marilyn Monroe, Thomas Hardy ...

Home xéminis: Combina dúas personalidades. O típico: gústalle conversar coa xente, ten un gusto exquisito, fai comentarios inxeniosos e de

cálida sinceridade. É ademais con toda clase de xente. Traerache flores, perfumes, CD's e, o máis importante, dirache “ámote” de cen formas diferentes; pero non te enfades se utiliza os teus zapatos, o teu lápis de ollos ... Se tes alma xogadora, é posible que con el teñas sorte ... Pero os bos xogadores saben cales son as posibilidades antes de facelas súas apostas. Asegúrate de que o sabes.

Muller xéminis: É difícil que se asente nunha relación o tempo suficiente para tomarse en serio a paixón ou calquera outra cousa. Resúltalle dolorosamente difícil interesarse por unha persoa soa, e á vez estar “realmente namorada”, pero non o consegue; pode crelo pero á vez encontra a outros homes “realmente atractivos”. Xamais viaxará en tren se pode facelo en avión, xamais quedará calada se pode falar; nunca camiñará se pode correr. Seica necesita unha computadora para seguir tódalas súas ideas, ¿ou só precisa alguén que sexa capaz de correr onda ela? Cando á fin alcances a súa velocidade, consegue que sexa ela quen diminúa o paso. Faino tomándoa tenramente da man e non a soltes nunca.

CÁNCER: O cangrexo (22 xuño, 23 xullo)

Personalidades famosas cáncer: Enrique VIII, Julio César, Nelson, Rockefeller, Stephen Foster, Richard Rogers ...

Home cáncer: Non agardes que ese mozo ensine a súa alma o primeiro día que o coñezas. Chegar a coñecelo precisa moito tempo e paciencia. Tan pronto pode ser un augafestas e, ó momento, tan divertido

coma un orangután con hipo. ¡Ollo!, se é un cáncer auténtico non tolerará pola roupa deportiva, pois prefere a roupa clásica. O seu pasatempo favorito é a fotografía. Non esquezas: nin se che ocorra tirarlle a colección de selos ou os boletíns da escola primaria. ¡Boa viaxe!

Muller cáncer: As tres regras básicas son: non a critiques, non a ridiculices e sobre todo non a rechaces. Ten medo a non ser suficientemente perfecta e bonita. Xogar co seu corazón é a máis grande inxustiza porque: amarate, obedecerate e terache unha devoción sincera. Un “chef” francés semellará o cociñeiro da mili ó seu lado, ¡adora cociñar biscoitos! Preguntaraste ¿é unha doncela ou unha rapaza encantadora chiflada? ¿Ti que cres?

UN MUNDO MATEMÁTICO

A meirande parte da xente ve as matemáticas como un sinónimo de *aburrimiento*, números e contas.

Se nos paramos a observar as matemáticas dende un punto de vista máis alá dun simple número ou contas, percatámonos de que na vida cotiá estamos mergullados por completo nas matemáticas; simplemente abonda con xogar un pouco coa nosa imaxinación. Sen ir máis lonxe, pola mañá almorzamos con *circunferencias* (galletas), bebémo-lo leite cun *cilindro* (vaso), remexemos o café cun corpo *cóncavo* e *convexo* ó mesmo tempo (culler), cando saímos a toda présa da casa e cruzamos dun lado ó outro da beirarúa pola zona de liñas *paralelas* (paso de peóns) ...

Por iso, esta forma de concebir o mundo vai adicada a ti, que tiñas o concepto das matemáticas como algo inútil, difícil e aburrido; cando en realidade é suficiente con que a túa imaxinación quera facer unha viaxe a través deste apaixonante mundo.

Daniel Fernández Arnáiz. 1º LOXSE C

FALANDO DE DEPORTES

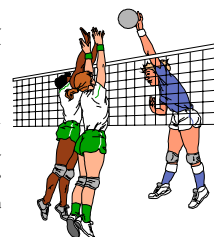
No curso 99-00, resaltamos a asistencia do numeroso público que presenciou os diferentes torneos dos deportes aquí disputados, e esperamos que neste novo ano escolar o interese polos deportes non mingüe; sería un gran apoio para os nosos deportistas. A continuación, mostrámosvos os resultados finais do curso anterior:

- O deporte máis salientable dentro das actividades deportivas do pasado curso foi o *fútbol sala*; no que houbo tres categorías masculinas: "A" (1º e 2º ESO), "B" (3º e 4º ESO) e "C" (3º BUP e COU); e unha feminina. Nas finais, quedaron campións e subcampións respectivamente nas categorías: "A" **2º ESO A** e 1º ESO B; "B" **4º ESO C** e 3º ESO D; "C" **COU D** e 3º BUP D; e na feminina **3º ESO E** e 1º ESO A, que, a pesar de que eran as máis cativas, demostraron ser un bo equipo.

- Outro deporte que destacou foi o *baloncesto*. Neste deporte rexistráronse dous grupos: "A" e "B". Os equipos que quedaron en 1º e 2º lugar foron: "A" **3º ESO B** e 3º ESO A; "B" **COU D** e 3º BUP A. Destácase a ausencia do sexo feminino.

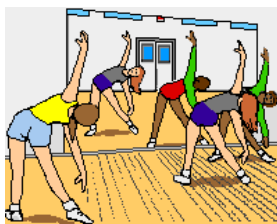
- Por outra parte, salientamos o *voleibol*, outra actividade deportiva interesante, á que vos animamos a practicar. Neste deporte resultou campión **COU D**, e subcampión 3º BUP C.

- En *bádminton*, tamén houbo dous grupos, masculino e feminino; en ambos cabe destacar o igualado nivel entre os finalistas. Na categoría masculina quedaron: **Santiago Fernández Carballo** (3º BUP A) en primeira posición, e **Javier Álvarez Feijoo** (3º BUP C) en segunda posición. Na feminina, foi **Aida Mª**

Regueiro Bolaño (3º BUP A) a campiona, e **Mª Cristina Novoa García** (3º BUP A) quen quedou en segundo lugar.

- No referente a *ping-pong*, os gañadores foron **Manoel Díaz Canitrot** e **Ekaitz Telletxea Babarro**, ambos de 2º ESO C. Os segundos finalistas foron Susana Doval González (esta foi a única participante feminina) e Adrián Gallego Cid, de COU E.

- O último dos deportes foi o xadrez, no que o gañador foi **José Doval González** de 3º BUP C, e como subcampión quedou Juan Lopéz Gómez, tamén de 3º BUP C.

Os nosos parabéns a todos os campións e subcampións do curso 1999-2000, e animar ós que non tiveron a sorte de gañar, a que o sigan intentando. Este curso volve a haber as mesmas competicións: fútbol sala, baloncesto, voleibol, bádminton, ping-pong, xadrez, e aerobio. Dádelle forte.

Laura Salgado e Beatriz Sánchez, 2º ESO C.

LIBROS

Título: Noche de viernes

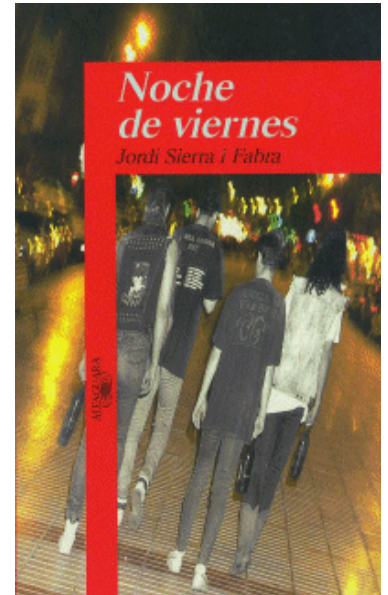
Autor: Jordi Sierra i Fabra

Editorial: Alfaguara **Grupo:** Santillana

Primeira edición: Outubro 1993

É noite de venres. Un grupo de cinco mozos reúnese para saír. Non se levan moi ben, pero saen xuntos porque pensan que o venres é sacro e é un día que ten que ser adicado ós amigos. Son persoas moi distintas, e cada un ten os seus propios problemas. *Mariano* é o típico neno fillo de papá, vive nun gran chalet e os seus pais están divorciados. *Ismael* é un pacifista, que de súpeto vese abandonado pola súa moza porque el é obrigado a ir á mili. *Lázaro* é o típico *guaperas* que ten que traballar nun taller de motos para sacar pelás e axudar na súa casa. *Serafín* é un as da guitarra, pero demasiado tímido para demostralo ou para ligar. *José Luis* ten un pai borracho, que sempre é defendido pola súa nai.

Todo isto constitúe unha mestura xa de por si bastante explosiva, e, se ademais, engadimos unha noite de venres, o alcol e a búsqueda desesperada de drogas (tendo en conta que eses días houbera unha redada por toda Barcelona)..., acabará tendo consecuencias insospeitables.

Título: Las Vírgenes del Paraíso

Autora: Barbara Wood

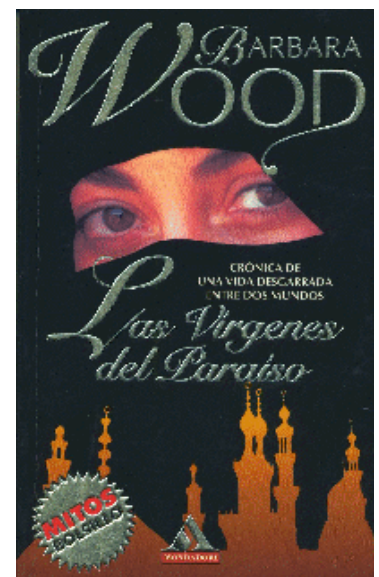
Editorial: Mondadori **Colección:** Mitos de bolsillo

Primeira edición: New York, 1993

Pasaran xa moitos anos; Jasmine regresa ó seu fogar na rúa As Virxes do Paraíso en O Cairo (Exipto). De repente, comeza a recordar a súa vida e toda a historia pasada nesa casa incluso dende antes de que ela nacesse. Fala da súa nai, unha muller cristiá que chega alí coa idea dun mundo diferente para casar co seu pai, sen importarlle nada máis. Fálanos do trato que se lle da á muller na cultura árabe, que moitas veces non é tan despectiva coma nós cremos, aínda que a xente de maior idade ve con temor o avance dos elementos da cultura occidental.

Ela vese despreciada por unha familia que non a comprende, e verá como teñen que abandona-la casa ela e maila súa compañeira de infancia, ambas por causas inxustas.

Neste libro está moi ben explicado estoutro modo de vida tan válido coma o noso.

Antía Sobrino. 1º LOXSE C

666: O NÚMERO DA BESTA

O número 666, coñecido como “número da Besta”, é de gran importancia bíblica. Os hebreos interpretaban a maioría dos seus textos mediante un sistema numerolóxico, chamado *Kábala*, que atribuíu a cada letra do alfabeto un valor numérico. Deste modo, o valor dunha palabra calculábase sumando os valores das súas letras. Os gregos adoptaron un sistema semellante, a *Xematría*.

Non tardaron en manifestarse curiosas relacións numéricas: o número da ‘Besta’ tería valor 666, o de ‘Xesucristo’, 888, o de ‘cruz’ 777 e o de ‘carne e sangue’, 444, por exemplo.

No Apocalipse de San Xoán (13,18) faise cita deste simbólico número da Besta:

«...Aquí hai sabiduría. O que teña entendemento que conte o número da besta, porque é o número dun home e o seu número é o seiscentos sesenta e seis.»

Realmente a palabra ‘besta’ en grego carece dos matices de brutalidade que ten o vocábulo da nosa lingua; referíase simplemente a algo descomunal, sobrehumano. A frase completa citada dá un valor de 2368, que é o número de Xesucristo.

Quen teña tempo para perder xogando con números e letras, abofé que sacará o número 666 de moitas palabras. Os cristiáns tentaron nun primeiro momento relacionar o número 666 con algo maléfico. Ireneo, por exemplo, propuxo as palabras ‘Titán’, e ‘o latino’, de valor xemátrico 666. Os protestantes seguiron o xogo con frases como ‘o reino latino’, ‘a igrexa italiana’, ou ‘son Deus na terra’ (epíteto do papa), todas elas co mesmo valor. A mesma igrexa romana contratou desviando o apelativo a outros campos: ‘Mahoma’, ‘O César Nerón’, ... Tamén foi referido á palabra xudía ‘Rasit’, que significa Sabiduría ou Principio. Modernamente identificouse con outros personaxes como Stalin, Mussolini, Napoleón, Martin Lutero, Hitler, ..., pero tamén frases como ‘ira de Deus’ ou ‘o corazón’ posúen o valor do fatídico número.

No D.R.A.E. inclúense 97 palabras con valor xemátrico 666, moitas delas tamén co mesmo valor en galego, entre as que destacan ‘catástrofe’, ‘cismáticamente’, ‘divorciar’ ou ‘putear’.

Ademais, o número 666 é protagonista de numerosas curiosidades aritméticas:

$$1+2+3+4+...+35+36=666 \quad (36=6 \times 6)$$

$$2^2+3^2+5^2+7^2+11^2+13^2+17^2=666 \quad (2, 3, 5, 7, 11, 13 \text{ e } 17 \text{ son os } 7 \text{ primeiros números primos})$$

$$1^3+2^3+3^3+4^3+5^3+6^3+5^3+4^3+3^3+2^3+1^3=666$$

$$1^6-2^6+3^6=666$$

$$6+6+6+6^3+6^3+6^3=666$$

Os primeiros 144 decimais de pi suman 666. Observemos que $144=(6+6) \times (6+6)$. Ademais, o versículo seguinte ó mencionado contén o número 144000, mil veces o anterior, e se dividimos este entre 666 obtemos 216’216216216... e o número 216 é $6 \times 6 \times 6$.

$$123+456+78+9=666$$

$$1234-567+8-9=666$$

$$1-2-3-4+5+678-9=666$$

$$1+2+3-4-5+678-9=666$$

$$1-23-4+5+678+9=666$$

$$1+2+3+4+567+89=666$$

e tamén:

$$9-8+7+654+3+2+1=666$$

$$9+8-7+654+3-2+1=666$$

$$9-8-7+654-3+21=666$$

$$9+87+6+543+21=666$$

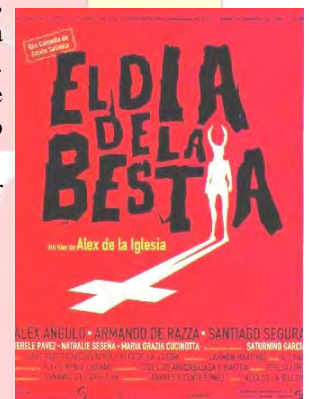
Para rematar, comentemos que existe unha nova teoría que relaciona a Bill Gates co Anticristo, polas espeluznantes formas de obter o 666 de todo o relacionado con el. Velaquí algunhas:

É sabido que os ordenadores empregan o chamado código ASCII para codificar os caracteres. Pois ben, algún ocorrente tivo a idea de facer Xematría con este código. ¿E que descubriu? Pois nada, que frases como ‘Bill Gates III’ (o nome completo de Bill Gates é William Henry Gates III), ‘MS-DOS 6.21’ (Versión do coñecido sistema operativo de MICROSOFT), ou ‘WINDOWS 95’ (unha das últimas creacións de Bill) suman cada un deles 666. No versículo xa citado da Biblia, dise tamén: «*E el obrigou a todos, pequenos e grandes, ricos e pobres, libres e escravos, a recibir unha marca na súa man derecha ou na súa fronte, de tal modo que ningún puido mercar, vender sen a marca, que é o nome da besta ...*»

¿Quen ten hoxe ese poder senón el? Ata os ordenadores do Pentágono usan Windows e DOS. Os supersticiosos sinalan que W pode escribirse como VI (6 en números romanos). Neste caso, non fai falta comentar o que pode significar a triple W de Internet.

Empregando o código ASCII pódense atopar outras coincidencias. Eu, por exemplo, atopei que o estado americano de VERMONT (555) e a palabra inglesa INSIDE (444) que significa ‘dentro’ manteñen certa proporción co 666, e que a suma de ambas queda a pouco da cidade MASSACHUSETTS (1000); que W.Gates (665) está a só 1 do 666, igual que INTERNET (617) está a 49 (que é 1 no código ASCII); ou que a URSS (333) é ‘medio diabólica’. Todo isto é *espeluznante*, pero que non te *amole*: ESPELUZGAR (777) e AMOLAR (444) tamén teñen o seu aquel. Se a idea dun XUÍZO FINAL (777) non moi lonxe pareceche algo NOXENTO (555), pensa que todo isto é froito da imaxinación da xente, que aínda que as cousas se poidan ASEMELLAR (662), facemos que sexan símbolos de algo que non chega a ACONTECER (660), porque moitas cousas poden COINCIDIR (660) por PURO AZAR (660). ¿Ou non?

¡¡Parece que o asunto é PELIAGUDO (666)!!

FOLLA INFORMATIVA DA A.N.P.A. DO I. E. S. OTERO PEDRAYO

Ante o comenzo deste novo curso escolar, a directiva da A.N.P.A. quere porse en contacto con todos vós, a través desta folha informativa, para poder ter unha relación de colaboración máis directa e máis numerosa en beneficio dunha mellor educación d@s nos@s fill@s. Para elo pensamos en propoñervos unha serie de actividades, e outras que vós propoñades, para poder desenvolverlas ó longo deste curso.

1. ENQUISA (Resposta a estas preguntas e deposítaas no buzón de suxerencias)

S ¿EN CAL OU CALES DESTAS ACTIVIDADES ESTARÍAS DISPOST@ A PARTICIPAR?

NAIS/PAIS

- Baile
- Teatro
- Música
- Informática
- Ioga
- Traballos manuais
- Sendeirismo
- Outras:

ALUMN@S

- Baile
- Teatro
- Música
- Informática
- Ioga
- Sendeirismo
- Outras:

S ¿ESTARÍAS DISPOST@ A PARTICIPAR EN CHARLAS FORMATIVAS, CONFERENCIAS, DEBATES?

-SI---

-NON---

INDICAR: TEMAS:

DÍA:

HORA:

S SEGUNDO O VOSO PARECER, ¿CAL OU CALES CRES QUE SON OS PROBLEMAS MÁIS GRAVES QUE HAI NO CENTRO?

S ¿CÓMO SE SOLUCIONARÍAN ESTES PROBLEMAS?

2. ELECCIÓN S Ó CONSELLO ESCOLAR

Como xa saberedes, neste mes, celébranse as eleccións ó Consello Escolar. Na parte que nos corresponde a nós (nais/pais) debemos elixir a un/unha representante. Os/as candidatos/as que quixeron presentarse deberon cubrir un

impreso, que se lle deu no centro, para a súa candidatura. Non é preciso dicir a importancia que ten para nós estar representados/as neste organismo e polo tanto é preciso que participemos o maior número posible de electores neste proceso.

3. ESCOLA DE NAIS E PAIS DO CONCELLO

O Concello de Ourense, desde hai uns anos, ven ofertando unha serie de actividades, relacionadas coa educación, nos centros de formación. Este ano ofertan os seguintes módulos:

ö MÓDULOS Nº 3: EDUCACIÓN FAMILIAR NA INFANCIA

- Desenvolvemento psicofísico: Da dependencia á autonomía
- Educar en liberdade e en responsabilidade: Regras, límites e normas
- Como modificar a conducta: Premios e castigos
- Relación familia-escola
- Axudar ós/ás fillos/as nos estudos: Rendemento escolar
- Educar para o ocio: Compartir o tempo libre
- Modelado familiar ante o consumo de drogas

ö MÓDULO Nº 4: O/A NENO/A NA IDADE ESCOLAR

- Son nai, son pai
- Desenvolvemento evolutivo da/o nena/o.
- Hábitos de hixiene e nutrición
- Relacións co seu entorno
- A importancia do xogo
- Introducción á lectura e medios de comunicación

* Inscripción: ata o 31 de xanero no Instituto ou ben no Concello

* Duración: do 1 de febreiro ata o 24 de marzo

ö MÓDULO Nº 5: RELACIÓN FAMILIAR

- A familia ante a/o filla/o adolescente
- Relacións sociais e confrontación coas normas e xuízos de valor do mundo adulto: Socioafectividade
- Desexos de independencia: Búsqueda da súa identidade
- Relación co grupo de iguais
- Desenrolo afectivo-sexual. Educación sexual
- A adolescencia e o mundo das drogas
- A súa imaxe: Conductas alimentarias, trastornos
- Elección dunha profesión

* Inscripción: ata o 31 de marzo

* Duración: do 16 de abril ata o 2 de xullo

NOTA.- Como se indicaba no comenzo, cremos que é importante que colaboremos todas/os na educación das/os nosas/os fillas/os; para elo sería desexable que se acuda ás distintas reunións e outras actividades que se programen ó longo do curso no centro.

* Existe un buzón de suxerencias da A.N.P.A. a carón da Conserxería para manifestar nel todas as nosas aportacións, protestas, etc.

¿QUÉ ES LA VIDA?

¿Qué es la vida? La vida, podemos decir que es como una especie de cuadro en el que, a través de situaciones que nosotros decidimos, vamos poniendo la pintura en el pincel y a su vez en el lienzo.

Pero como todo cuadro, siempre empieza y acaba. Para nosotros la vida empieza de bebés y termina cuando nos morimos, que es lo mismo que ver un lienzo en blanco y cuando después cae en el olvido.

¿Qué hay cuando somos niños? Sueños, imaginación, alegría, intriga hacia lo nuevo, hacia lo desconocido, quizás una sensación de miedo por lo que puede llegar a pasar, pero sobre todo, ilusión, porque se vive de ilusiones, ¿o no? Ese es el problema de alguna gente, que llega a una cierta edad y cree que seguir con esos pensamientos es "ser un crío", ¿qué hay de malo en ello? Para mí, nada. Si se muere la imaginación, la alegría, la ilusión, ..., muere todo y simplemente queda nuestro cuerpo; jeso es ir creciendo!, ir asentando todo lo bueno que nos va deparando la vida y no tirarlo por la borda, pensando que si "esto" puede ser clasificado de *tal* o *cual*, ¿qué importa lo que piensen los demás? Lo importante es lo que pienses, ¡¡TÚ!! ¿qué piensas de lo que estás haciendo de tu vida? ¿la estás viviendo? No se puede pensar: -bueno ... lo dejo, total lo puedo hacer mañana. ¡No es así! Hay una frase que dice: "No dejes para mañana lo que puedas hacer hoy, porque mañana tendrás más cosas que hacer" ¿Vas a perder lo que te depara "El mañana"? Simplemente por quedarte ahí, viendo la tele, o escuchando música o jugando al ordenador u otro tipo de consola. Y ... ¿por qué? ¿para qué? Vale, todo el mundo necesita relajarse y descansar, pero no un día y otro y otro más, porque si no, al final, en vez de vivir en el mundo, deambulas por él.

Y volvamos a la pregunta de antes: ¿estás viviendo? Y no me contestes que sí, porque ¿haces lo que quieres? ¿disfrutas haciendo lo que haces? ¿no?, pues entonces no vives. Y bueno, dime ... ¿por qué no pones algo de tu parte? (como un granito de arena) e intentas cambiar todo lo que no te gusta, pero, ¡¡ojo!! Mientras lo vives; no se puede cambiar el pasado, ni se puede intentar cambiar un futuro, simplemente se pueden ir haciendo cosas que te digan que "eso" es lo que tú quieres.

Hay que pensar una cosa, todo lo que haces ¿es porque quieres o simplemente monotonía? Si tu respuesta es que es por monotonía, intenta cambiarlo, o si no terminarán siendo un muerto viviente; estará tu cuerpo, pero tu mente no, e irás poniéndote cada vez peor por las cosas que te pasan, te enfadarás más y discutirás más. Eso no está bien, y no es que lo diga por experiencia, si no que ... ¡venga! Piensa una cosa: "si vives para estar amargado ¿para qué vives?", "si todo lo nuevo no te gusta ¿por qué no piensas que a lo mejor no es tan malo?"

Hay que darle una oportunidad a todo; no todo lo nuevo, diferente, extraño, ..., que pase tiene porqué ser malo. Piensa que todo esto que estás pasando, está formando tu vida, ese **bonito cuadro**, y piensa en lo que eres, porque eres pura y simplemente ¡¡para ti!!.

Sabela Barreiro González. 1º LOXSE A

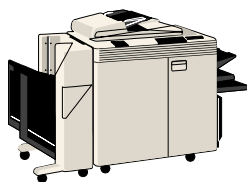
A ' N O V A

Librería e papelería,
fotocopias,
reducción e ampliación

Rúa Padre Feijóo, 11

Teléfono e Fax: 23 88 41

32005 OURENSE

IN MEMORIAM

—Está muerto. Intento olvidarlo pero su imagen perdura en mi mente. Es imposible. No puede ser verdad. Quiero pensar que está de viaje. Sí, se ha ido y no lo podré ver durante bastante tiempo, durante mucho tiempo. En realidad se ha ido a un viaje tan largo que, cuando vuelva, yo ya no estaré aquí para verlo.

No lo soporto. En mi cuerpo reside una extraña sensación de vacío. Una parte de mí se ha ido para siempre. Y lloro, pero él no vuelve. Todo el mundo llora, y él sigue sin volver. Llorar no sirve de nada. Ya nada sirve. ¿Qué tenemos que hacer para que vuelva? ¿Qué?

Los que no lo conocían dicen que seguro que ahora está mejor. ¡No está mejor! ¿Cómo puede estar mejor? Son todos unos hipócritas. Él quería vivir. Él era feliz. Ahora ya no es feliz. Ahora es un simple muerto.

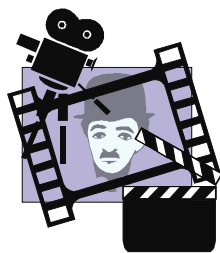
Y una y otra vez la misma pregunta por mi cabeza. ¿Por qué? ¿Por qué? ¿Por qué? Esa pregunta sin respuesta, esa maldita pregunta que no me formularía si no fuera por él. Y por Él, ese Dios que no sirve para nada. Para nada...

DICCIONARIO DE "SMILEYS"

Cada vez hai máis xente que se conecta a Internet, e, sobre todo, que "chatea" a través da rede. Seguro que, aínda que non sexas un ou unha deses "aficionad@s", xa terás visto en máis dalgunha ocasión os "smileys" ou "emoticións", esa especie de simboleiros que se empregan para expresa-lo estado de ánimo ... ou moitas outras cousas ... ¿Sabes o que significan? ¿quérelo saber? Bota un ollo, a ver que che parece :-)

:-) sorindo	:-X teño os beizos selados
:-y bastante sorinte	8:-) son unha nena
:-1 sonrisa forzada	};-> son un diabliño
:-(estou triste	>:-> son diabólico
(:(estou super triste	*:o) son un paiaso
:-~(estou chorando	0:-) son un anxo
:'-) choro de felicidade	[:] son un robot
;-) guiñando un ollo	:-[son un vampiro
;-> sorindo maliciosamente	-:-) son un punk
:-D estou rindo	:-)- : son un skater
xDD gargalladas	b-) son un pirata
:-/ estou mosqueado	o-) son un buzo
(:-& estou moi cabreado	:-Q son fumador
:- estou serio	-) son cego
:-o quedei sorprendido	X-(acabo de morrer...
[:-) estou escoitando o walkman	%-) levo 15 horas no ordenador
:-9 relamendo os beizos	:-¿? non entendo nada
:-b botando a lingua	:-# non podo falar...
:-)~ estou babeando	[] apertas
:-^) estou resfriado	:-S dicindo incoherencias
:-* un bico	000:-) Marge Simpson
:-@ algo máis que un bico...	:-)-{8 Pamela Anderson
:-I indiferencia	(8-o Bill Gates
-O estou bostezando	8^3 un polo
-(quedei durmido	:<-> un paxaro
(-: son zurdo	:<:) un porco
8-) levo lentes	
B:-) levo os lentes na cabeza	
:-{ } levo os beizos pintados	
{:-) levo peluca	
:-{) teño bigote	
:) teño o nariz roto	

Bea Cuervo. 4º ESO C

Cine: O EXORCISTA

Título orixinal: THE EXORCIST (1973)

Xénero: Terror

Director: William Friedkin

Productor: William Peter Blatty

Guión: W. P. Blatty

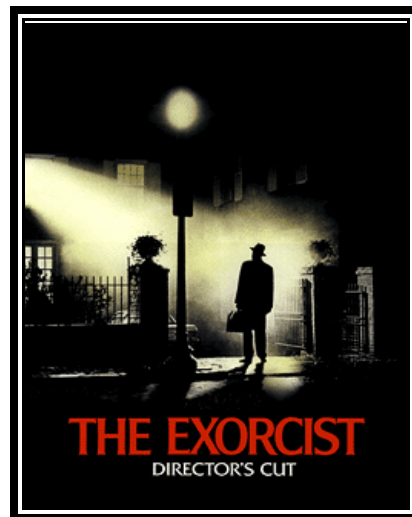
Música: Jack Nitzsche, Mike Oldfield

Fotografía: Owen Roizman

Intérpretes: Ellen Burstyn, Max Von Sydow, Lee J. Cobb, Kitty Winn, Jack MacGowran, Jason Miller, Linda Blair

Duración: 131'

Oscar: 2 (mellor guión adaptado -para W. P. Blatty-, e mellor sonido), e 8 nominacións máis

¿HAS VISTO LO QUE HA HECHO LA COCHINA DE TU HIJA?

¿Os acordáis de esta frase que ha dado más vueltas que el teorema de Pitágoras?

Esta frase es una parte de la película "El Exorcista", que ha vuelto en este año 2000 a las carteleras del cine tal y como su director la rodó por primera vez.

En 1973 se rodó una película basada en una historia real ocurrida en Georgetown a un niño de 12 años. La Iglesia había admitido que había sido poseído por el demonio, algo que puede que unos se crean y que a otros les dé la risa, pero está comprobado que existen las posesiones diabólicas...

"El Exorcista" trata de estas posesiones. En 1973 estuvo en la cartelera del cine la película que puede que muchos tengáis en vídeo, pero fue rodada con tal cantidad de realismo, aconsejada por posesiones reales, que se censuraron imágenes y diálogos por ser demasiado bruscos o insultantes a la sociedad del momento.

Hoy, con una mentalidad más desarrollada, el primer montaje del director sale a la luz con las imágenes censuradas, como la de la actriz protagonista Linda Blair (Regan, "la niña del exorcista"), bajando con la espalda en forma de araña por las escaleras de su casa bajo la mirada atónita de su madre. También te explican todo el proceso de posesión de la niña para que entiendas mejor cómo cayó en manos del diablo.

Bueno, os recomiendo ir a verla si os gusta el terror.

Un saludo a todos los lectores de la revista.

Miguel Ángel Zayas. 3º ESO A

O EXORCISTA

Esta famosa película de finais dos setenta, foi recentemente ¿reeditada?, e ocorrúeseme ir a vela... Non podo comparar a versión antiga coa nova, pero si podo dicir que a vella está mellor. Principalmente por dúas razóns (que é unha):

• O contexto. Só as moi boas películas serven para ver en anos e décadas que non sexan contemporáneos (como exemplo temos "Alien" que é do 1979 e é unha marabilla) e non é o caso.

• O contexto (é moi importante). No seu tempo debeu ser unha película *nova*, pero nova no sentido de diferente, pero hoxe no 2000 é unha película máis. Este novo 'remake' non aporta nada novo ó xénero.

Eu tiña oído que o exorcista era unha película de terror, que puña medo, e en efecto non defraudou nese sentido: quedei horrorizado despois de vela, cando dixen "mira ti que fun ver". Non ma esperaba como a vin. Eu tiña visto parodias da película, pero a da pantalla grande foi a que mo pareceu máis.

En resumo, ir ver ó cine esta película foi darlle máis importancia da que tiña. E se alguén a viu e lle gustou que non me faga caso.

Raúl Pérez Diéguez. COU F

PASATEMPOS, por José Doval González

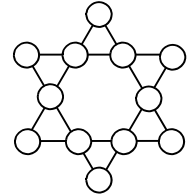
Pentagramas e hexagramas.

«Siempre he sido malo en geometría», comenzó ... «A mí me lo vas a contar», dijo el demonio lleno de alegría. Sonriendo llamas, fue en su busca atravesando las líneas de tiza del inútil hexagrama que Henry había dibujado por error en lugar del pentagrama protector.

(Frederic Brown, de «Naturally», en *Luna de miel en el infierno*.)

¿Sabes o que é un hexagrama? Se non o sabes debuxa un hexágono regular e numera os vértices consecutivamente 1, 2, 3, 4, 5 e 6, de modo que o seguinte punto sexa o 1. Agora une os puntos 1 co 3, 3 co 5 e 5 co 1, e repite o mesmo cos 2, 4 e 6. Se borras o hexágono que debuxaches xa téis un hexagrama. Por certo, tamén se lle chama “estrela de David”.

A ver se es capaz de colocar os números naturais do 1 ó 12 nos círculos da figura de forma que tódalas liñas do hexagrama sumen o mesmo. (PISTA: As liñas teñen que sumar 26)

Con quince pesetas.

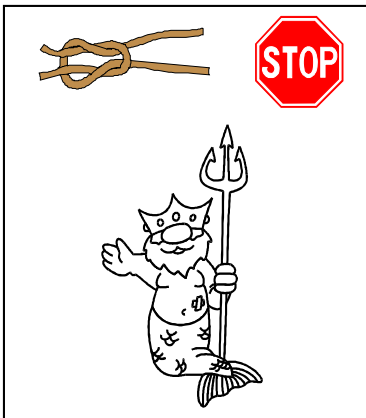
Velaquí un par de acertixos para os que só precisas tres pesos:

1.- Téis dúas moedas, A e B, tocándose como indica a figura. ¿Serías capaz de pór C entre A e B sen mover B nin tocar A con nada? Quere dicirse que A só pode tocar a B e á superficie onde se faga o xogo. Non está permitido mover esta superficie nin soprar.

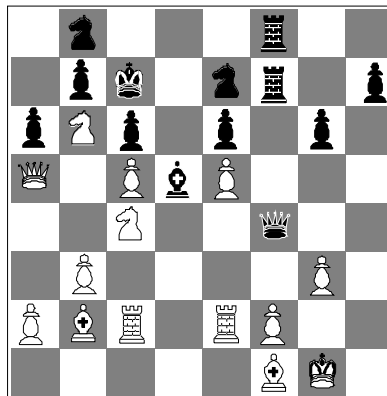
2.- Debuxa unha liña recta nun papel. Sen mover o papel, e cos tres pesos de antes, trata de poñer a un lado da liña dúas caras e ó outro dúas cruces.

Xeroglífico

¿Onde foi a representación?

Xadrez

1.- Xogan brancas e gañan (mate en 3 xogadas).

2.- Xogan negras e gañan (mate en 3 xogadas).

CONCURSO: Palabras co ‘ch’

(o premio será un vale por valor de 10 000 pts en material escolar na librería A’Nova)

Aquí téis unha columna con oito palabras que comezan por ‘ch’, e outra coas súas definicións. Pero, ¡ai!, non están ordeadas. Trata de emparellar cada palabra co seu significado. Se non estás seguro, usa o diccionario, que este ‘chintófano’ precisa ‘chencha’:

1 Chucho	A Dise da persoa de pouco peso, de corpo esmirriado
2 Churra	B Persoa farrapenta, mal amañada
3 Choqueiro	C Peche dunha finca, cercado
4 Chiquirrichí	D Cravo curto e de cabeza grande que se crava nos zocos para protexe-la madeira e non esbarar ó andar
5 Choedura	E Galiña
6 Chirimía	F Beizo, bico
7 Charamela	G Instrumento musical de vento semellante ó clarinete
8 Chatola	H Chispa que sae dun corpo en combustión

Relaciona as palabras (do 1 ó 8) coas definicións (do A ó H):

Nome: _____

Apelidos: _____

Grupo: _____

Enche este cupón, recórtao e bótao no buzón da revista antes do 31 de xaneiro do 2001.

Solucións ó número anterior (nº cero da revista):

Sumaletras: O lugar era o “PARANINFO DO OTERO PEDRAIO”

Sopa de letras: Os nomes dos profesores son: ÁNGEL PARADA, ANTONIO VILLAR, ARTURO FERNÁNDEZ, BEGOÑA MUÑOZ, EDELMIRO VÁZQUEZ, EDUARDO IGLESIAS, ELBA NIEVES, ENRIQUE BANDE JOSÉ ESTEVEZ e PILAR PRIETO.

Xeroglífico: No Otero Pedraio.

Jeroglífico: Lengua parece más fácil.

Salto de cabalo: Dou encomenzo pensando./ Despois gustoulle pensar. / E deste gusto ó deseio / a toda presa se vai. (*Pelouro que roda*)

Charadas: 1. Formato / 2. Movemento.

Xadrez: ♚ Realmente as negras poden alargar o mate ata 5 xogadas con: 1.Cd5+!,cxd5 2.Rc3+,De3+ 3.Axe3+,d4+ 4.Axd4+,Tc5 5.Axc5 mate.

♜ 1.....Txc3+! Se 2.fxg3,Dg2 mate, así que 2.Rh2,Tg2+, e tanto se 3.Rh1 como se 3.Rh3, as negras gañan con 3.....Dh6+ 4.Dh5,Dxh5 mate.

♜ 1.,Dh4+ 2.g3(forzada),Cxc3! Agora ameázase Cxh1 mate e non hai forma de defender o rei: se 3.hxc3,Dxc3 mate. Se 3.Rf2,Cf5+ 4.Rg2,Ce3 mate. Se 3.Ch3,Cxh1+ 4.Cf2,Dxf2 mate. Se 3.Ag2 ou 3.Ah3, 3.,Cxh1+ 4.Rf1,Df2 mate. Se 3.Ce4, Cxe4 mate. Se 3.Cc4 ou 3.Cb1, 3.,Ce4 mate. Se 3.e4,Cxe4+ 4.Re2,Df2+ 5.Rd3,Cb4 mate. Se 3.e3,Cf5+ 4.Re2,Df2+ 5.Rd3,Dxe3 mate.

CONCURSO DE FOTOGRAFÍA / DESEÑO GRÁFICO

Como sabedes, o curso pasado celebrouse un concurso de fotografía ou deseño gráfico para promover a aprendizaxe das Matemáticas e a súa aplicación no mundo real. A participación foi moi numerosa; a maior parte das fotografías que entraron a concurso foron expostas no seu día no taboleiro de actividades. Na foto adxunta podedes ver a foto gañadora, titulada “*¿Cuántos peldaños hay?*”, co concepto do “*Punto de fuga*”, e a frase representativa “*¿Qué vértigo!*”, do autor *Daniel Fernández Arnáiz*, de 4º de ESO A.

O xurado cualificador comentou ó respecto:

<< A forma das escaleiras suxire que están formadas por unha figura elemental (o chanzo) que é trasladada paralelamente ata chegar ós descansos ou relanzos, facer un xiro de 90º e continuar coas paralelas, repetíndose de maneira “periódica”.

O feito de conta-los chanzos das escaleiras (de 1 en 1, de 2 en 2, ...) lémbra-nos a idea de “progresión aritmética”, pois, en definitiva, tamén poderíamos considera-la escaleira coma unha “sucesión” de chanzos.

Como se de subir chanzos se tratase, tamén imos aumentando na complexidade e profundización dos aspectos matemáticos que nos suxire a foto: esta escaleira ten forma de “hélice” rectangular, xa que se a proxectamos sobre o plano horizontal vemos que quedaría un rectángulo (as hélices son curvas nas que a velocidade vertical é proporcional á velocidade horizontal; isto é interesante á hora de deseñar unha escaleira a fin de conseguir que a ascensión ó longo da mesma sexa o máis uniforme posible). Sen embargo, na foto (“plano”), co efecto da profundidade no espazo, está plasmada unha espiral rectilínea, isto é, unha liña curva desenrolada no plano arredor dun punto respecto do cal se alonxa gradualmente (se por exemplo estivesemos a subi-los chanzos, de abaixo a arriba) ou tamén se pode considerar como unha liña que se vai pechando (se por exemplo estivesemos a baixa-los chanzos, de arriba a abaixo); neste último caso é onde aparece o “punto de fuga”. >>

Agardamos que este curso haxa alomenos o mesmo nivel de participación que o curso pasado, nivel que, por certo, foi moi elevado. Así que xa sabedes, cámara en mano, buscade pola casa, pola rúa, polo campo, ..., relacións do mundo real coas Matemáticas. Se necesitades algunha idea, podedes visitar unha exposición de fotografía matemática que está tendo lugar no Museo Arqueolóxico Provincial de Ourense, coordinada por Margarita Losada, en horario de martes a domingo de 9:30 a 14:30, e de martes a sábado de 16:00 a 21:30, onde hai cerca de 200 fotos procedentes de diferentes puntos de España. É moi recomendable visitala, aínda que non se sexa amante das Matemáticas.

Organización do concurso de fotografía

HUMOR , by Sebastián Mato Rivera

Cómo se ponen las notas :

Departamento de Estadística : Se colocan los estudiantes por orden sobre una gráfica, distribuidos a lo largo de una gaussiana.

Depto de Psicología : Los estudiantes hacen una mancha en el examen, y el profesor pone la nota de acuerdo con lo primero que le diga dicha mancha.

Depto de Computación : Se usa un generador de números.

Depto de Historia : Cada estudiante recibe la misma nota que el año anterior.

Depto de Religión : Dios pone las notas (inapelable)

Depto de Filosofía : ¿Para que queréis notas ?

Depto de Derecho : Los estudiantes tienen que defender el que se merecen un sobresaliente.

Depto de Matemáticas : Las notas son variables

- Doctor, doctor, auscúlteme.
- ¡Rápido, debajo de la cama!

Doctor, doctor, tengo diarrea mental.

- ¿Y usted cómo lo sabe?
- Porque, últimamente, todo lo que se me ocurre resulta ser una mierda

Un tío le está haciendo una "gracia" a una tía, que le dice :

- Oye, ¿te puedes quitar el anillo? Es que me hace daño.
- ¿Qué anillo? ¿Te refieres al reloj?

- ¿Qué whisky prefiere, señor?
- A mí el whisky me gusta como las mujeres, de doce años.

- ¿Por qué los leperos se dan aire con un serrucho?
- Porque les han dicho que el aire de la sierra es más sano.

- ¿Por qué en Lepe los padres encierran a los niños durante un minuto en los armarios?
- Para que aprendan a conducir un ascensor.

Suena el teléfono en la casa de Manolo:
-Oye, Manolo te llamo por la cortadora de césped.
-Caramba, Pepe que bien se escucha.

-Oye, Manuel... ¿te gusta el Plácido Domingo?
-Pues claro hombre... antes que el reputísimo lunes.

Inseguridad ciudadana

Se encuentran dos amigos y uno le dice al otro:

- ¿Qué te pasa que te veo raro...?
- Calla, calla, ayer bajaba en el ascensor, y en la sexta planta subió un negro de dos metros de alto con unas espaldas superanchas. Cuando estaba el ascensor entre piso y piso, el tío lo para y me saca una navaja por lo menos de medio metro y me dice "o te bajas los pantalones y te doy por culo, o te rajo aquí mismo".
- ¿Y qué pasó? - le pregunta el amigo.
- ¡Pues no estoy hablando contigo, gilipollas!

Un tío va a un bar con cara de deprimido, se sienta en la barra y pide 10 whiskies. El camarero le ve tan hecho polvo, que le dice:

- ¿Qué hay? ¿Problemas?
- Joder, tengo un disgusto... es que hoy he descubierto que mi hijo mayor es marica.
- Jo, que mal rollo...

El camarero le da un poco de palique y el tío se larga borracho perdido. Al día siguiente vuelve otra vez al mismo bar, más hecho polvo todavía, y pide 15 whiskies. De nuevo el camarero le pregunta:

- ¿Qué pasa? ¿Más problemas?
- Joder, es que el mediano también es marica.
Bueno, lo mismo, están un rato charlando y tal ...

Al día siguiente el mismo hombre vuelve más destrozado todavía porque su hijo menor también es marica, y lo mismo. El cuarto día llega absolutamente hundido.

- Buenas. Me pones 30 whiskies.
- Pero bueno, ¿qué pasa?, ¿es que a nadie en tu familia le gustan las mujeres?
- Sí. A mi esposa.

Son dos maricas holandeses que se van a casar:

El cura: - Señor Smith, ¿quiere al señor Brown por esposo?

Sr. Smith: - Sí quiero

El cura: - Señor Brown, ¿quiere al señor Smith por esposo?

Sr Brown: - Sí quiero

El cura: - Pues hala, iros a tomar por culo.

Un tío se sube a un autobús y empieza a coquetear impertinentemente con una monja ; al cabo de un rato, empieza a tocarla, así que ella se baja del autobús en la siguiente parada, y el conductor del autobús le dice:

- Pero bueno, ¿es que usted no tiene el más mínimo respeto por nada?

- No, si lo que ocurre es que la fantasía de mi vida es hacerlo con una monja.

- Bueno, en ese caso le contaré un secreto. Esa misma monja se va todas las tardes a un descampado cerca del convento, y se pone a rezar debajo de un olivo que hay allí para que Jesucristo se la aparezca y la haga el amor.

- Anda, genial. Pues ya me encargaré de que esta tarde se le aparezca, ja, ja.

Esa tarde, este tío se va disfrazado con una toga y una máscara al descampado cerca del convento y se sube al olivo, y ve que se acerca la monja y que se pone a rezar fervorosamente debajo. Entonces salta detrás de ella y la dice:

- Tus plegarias han sido escuchadas, y he descendido del cielo para poseerte.

- Oh, Señor, muchísimas gracias, pero es que has venido durante esos días míos del mes. ¿Te importaría usar la vía menos típica?

- Pues bueno.

Y rápidamente proceden a jugar a los perritos. Al acabar, el tío se quita la máscara y le dice a la monja:

- ¡Sorpresa! ¡Soy el del autobús!

Entonces la monja se retira el hábito y dice:

- ¡Sorpresa! ¡Soy el conductor!

1º RALI MATEMÁTICO “OTERO PEDRAYO”

Como xa sabedes, no curso 1999-2000 celebrouse o 1º Rali Matemático “Otero Pedrayo”, co gallo de promover as aplicacións das Matemáticas e a creatividade entre tódolos estudantes de Secundaria, coincidindo co feito de que o ano 2000 foi declarado Ano Mundial das Matemáticas. O gañador foi o grupo 4º de ESO A, en dura competencia co grupo 3º de BUP C, onde se valoraba a intuición na resolución dos problemas, as presentacións, a creatividade e, principalmente, a colaboración do grupo, xa que a concepción do Rali baseábase fundamentalmente no traballo en grupo.

Cando se estaba a organizar e logo da súa conclusión os organizadores pensamos na posibilidade de facer do Rali unha cousa periódica, algo así como “institucionalizalo”. Desta maneira, este curso tamén haberá Rali. Pero, para elo, e para a súa consagración, é preciso que os distintos grupos do centro participen. Estade atentos á convocatoria e animádevos.

Para facervos unha idea estes son algúns enunciados dos problemas que caeron o curso pasado:

- Nun cadrado de 2 dm de lado inscríbense catro circunferencias, tanxentes 2 a 2, e entre as catro inscríbese unha 5ª circunferencia. Calculade o diámetro da circunferencia pequena.
- Cunha garrafa de 5 litros e outra de 8 litros, ¿como podo deixar nunha delas exactamente 4 litros? (Permítese vaciar garrafas, encher garrafas e vacía-lo contido dunha noutra)
- Nunha partida de dous xogadores na que ningún xogo pode rematar en empate, cada participante aposta a mesma cantidade. O xogador que primeiro gañe 5 xogos quedarase con todo e o outro perderá todo o que apostara. Cando o xogador “A” vai gañando por 3 xogos a 2 ó xogador “B”, deben abandoa-la partida por causas alleas a ámbolos dous. Dado que “A” leva vantaxe, non será xusto reparti-lo total da aposta pola metade. ¿Como debería se-lo reparto?

Organización do Rali

OPINIÓN DE UNA RECIÉN LLEGADA

Hola, me llamo, soy alumna de 1º de ESO. Vengo del colegio Hermanos Villar y es el primer año que estoy en este instituto.

El día de la presentación estaba muy nerviosa por si no me tocaban los compañeros del año pasado; al final me tocaron todos conocidos. Yo estaba muy ilusionada por venir a este centro porque mis hermanos mayores estudiaron aquí.

Una de las cosas que no me gustan mucho es el horario, porque hay que madrugar, son muchas horas de clase y tenemos que llevar tantos libros que las mochilas pesan mucho.

Me gustan mucho las instalaciones para practicar deportes, entre ellas el polideportivo porque es grande y bonito. La cafetería está muy bien, pero tiene colas grandes y a veces la gente se te cuele.

A los profesores en general se les entiende y explican bien. Las aulas son espaciosas y están recién pintadas. Las actividades extraescolares están muy bien para los ratos libres. Yo creo que la biblioteca debería ser más amplia. En general estoy contenta en este instituto.

Una alumna de 1º ESO

A REVISTA

nº 1 - decembro 2000

Colaboradores:

Paula Abadín	Beatriz Pérez
Ana B. Álvarez	Isabel Quijada
Sabela Barreiro	Eva Rodríguez
Beatriz Cuervo	Laura Salgado
José Doval	Beatriz Sánchez
Daniel Fernández	Antía Sobrino
Elizabeth Marcos	Félix D. Veliz
Sebastián Mato	Miguel Á. Zayas
Raúl Pérez	Cora, Paula, ...

Xefa de redacción: **Antía Sobrino**

Coordinador: **José Ramón Doval**

SUMARIO

Editorial <i>Antía Sobrino Bernaldo de Quirós</i>	1
ONGs <i>Paula Abadín Gómez</i>	2
Despedida dos de COU, curso 1999-2000 <i>Alumnos de COU (1999-2000)</i>	3
Informe dos representantes no C. E. <i>Antía Sobrino / Isabel Quijada</i>	4
Premio poesía, curso pasado <i>Elizabeth Marcos Pérez</i>	5
O Otero Pedraio: “Un pasado oculto” <i>Beatriz Pérez Bar</i>	6
Números reais <i>José Doval González</i>	7
Entrevista ó director <i>Isabel Quijada González / Eva Rodríguez González</i>	8
Signos do zodíaco <i>Ana Belén Álvarez Fernández</i>	9
Un mundo matemático <i>Daniel Fernández Arnáiz</i>	10
Deportes no centro <i>Beatriz Sánchez Fernández / Laura Salgado Hermida</i>	10
Calendario 2001 <i>Redacción</i>	centrais
Libros <i>Antía Sobrino B. de Quirós</i>	11
O número da besta <i>José Doval González</i>	12
Informe da A.N.P.A. <i>Pais/Nais de alumnos</i>	13
¿Qué es la vida? <i>Sabela Barreiro González</i>	14
IN MEMORIAM	14
Internet: Smileys <i>Beatriz Cuervo López</i>	15
Cine: O Exorcista <i>Miguel Á. Zayas Moreira / Raúl Pérez Diéguez</i>	16
Pasatempos <i>José Doval González</i>	17
Referencia ó concurso de fotografía matemática	18
Humor <i>Sebastián Mato Rivera</i>	19
Referencia ó 1º Rali matemático do Otero	20
Opinión de una recién llegada	20